

O wieku żył kwarcowo-węglanowych na obszarze S części Ziemi Wedel Jarlsberga (Spitsbergen)

Michał Dziekan*

Fundament krystaliczny w S części Ziemi Wedel Jarlsberga przecinają liczne dyslokacje o biegu NNW–SSE. Z uskokami tymi związane są osiągające grubość do 2 m żyły hydrotermalne. Ich głównymi składnikami są Fe-dolomit - ankeryt oraz kwarc, pobocznymi syderyt, kalcyt, chloryt i serycyt, a lokalnie, w ilościach śladowych stwierdzono obecność magnetytu, pirytu, chalkopirytu, galeny, sfalerytu, tetraedrytu, bournonitu, gersdorffitu, polidymitu, millerytu. Pospolitymi składnikami wietrzeniowymi są goethyt,

lepidokrokit, hematyt, rzadziej cerusyt, kowelin i malachit (Wojciechowski, 1964; Kieres i in., 1992; Czerny i in., 1993). Stwierdzono, że żyły te na kontaktach z młodszymi dajkami dolerytowymi uległy przeobrażeniom termicznym, wskutek których rozwinęły się paragenezy skarnowe reprezentowane przez magnetyt, granaty, pirokseny, hornblendę, chloryt, epidot, tytanit, albit, prehnit i kalcyt. Przećcinanie żył przez kredowe dajki potwierdza pogląd o ich postkaledońskim wieku (Birkenmajer & Wojciechowski 1964), a przeczy tezie o wieku pokredowym (Czerny i in., 1993).

*Zakład Mineralogii, Petrografii i Geochemii; Akademia Górniczo-Hutnicza, al. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków;

Badania były finansowane przez KBN w ramach prac statutowych AGH nr 11.11.140.158.